

TUẦN 1:

THƠ: BÉ TẮM BIỂN

Mẹ giúp mặc áo phao
Ba cầm phao cho nhé!
Sóng đưa tay vẫy chào
Ồi chào! Nhìn thích thế!

Ba giữ phao thẳng bằng
Tay bám vào chắc nhé!
Mẹ nâng đôi chân bé
Đạp nào! Con bơi đi!

Con là chiếc ca nô
Lướt phẳng đầu ngọn sóng
Con là chiếc tàu lớn
Hướng ra ngoài khơi xa.

TUẦN 2:

TRUYỆN: ĐIỀU ƯỚC CỦA SÂU BƯỚM

Sâu bướm và các bạn côn trùng sống cùng nhau trong một khu vườn xinh đẹp. Ngày ngày, các bạn côn trùng đi kiếm mồi, còn Sâu Bướm thì chẳng biết làm gì ngoài việc ăn những chiếc lá non.

Một hôm, đang mãi miết bò, Sâu Bướm chợt nhìn thấy một cô bé đang cúi xuống hôn một bông hồng. Sâu Bướm bò lại gần. Nhìn thấy Sâu Bướm, cô bé hét toáng lên và bỏ chạy. Sâu Bướm buồn bã khóc, nó nghĩ: "Mình xấu xí quá. Giá mà mình xinh đẹp hơn và biết bay thì tốt biết mấy!".

Bỗng nhiên, một cụ Dế già xuất hiện. Cụ Dế hỏi:

Làm sao cháu khóc?

Sâu Bướm kể lại sự tình cho Dế nghe. Nghe xong, cụ Dế bảo:

Cháu cứ yên tâm, rồi cháu sẽ trở nên xinh đẹp!

Nói rồi, cụ Dế già biến mất. Sâu Bướm còn đang ngỡ ngàng thì thấy mình bị ngã nhào xuống đất rồi bị trem lơ lửng lên.

Bỗng nó phát hiện ra trong miệng mình có tơ. Sâu Bướm nhắm mắt, há miệng, nhả tơ...nhả tơ... cuộn thành một cái kén rồi chui vào nằm trong đó rồi ngủ thiếp đi...

Đến khi thức dậy, Sâu Bướm thấy mồi quá liền cựa mình một cái. Và "tách", chiếc kén nứt ra khiến nó bị rơi tõm xuống. Chưa kịp hoàn hồn thì Sâu Bướm thấy mình bay bổng trên không. Sâu Bướm thốt lên: "O, mình bay được thật rồi!".

Sâu bướm vội bay ra hồ nước soi mình. Nó sửng sốt vì thấy mình có hai cánh màu sắc sỡ, thân dài nhỏ nhắn. Mừng quá, Sâu Bướm bay đảo một vòng. Chợt thấy cô bé hôm nọ, Sâu Bướm định chạy trốn thì nghe tiếng reo:

Bướm bướm đẹp quá!

Bướm vui sướng bay đến bên cô bé. Cô bé chạy theo Bướm và cười khanh khách.

Một ngọn gió thổi qua. Bướm hít một hơi dài, nhận ra mùi hương của hoa. Bướm bay đến giúp hoa kết trái bằng cách mang phấn hoa từ bông hao này sang bông hao khác. Hoa sung sướng vẫy tay cảm ơn.

Bạn Sâu Bướm đi đâu rồi nhỉ ? Mà có một bạn Bướm xinh đẹp mới đến đây!

Không ai biết cô Bướm xinh đẹp đó từ đâu đến. Bướm giữ bí mật và chỉ kể cho các bạn Sâu khác nghe thôi.

THƠ: CHUỒN CHUỒN

Chiếc máy bay bé tẹo

Nhìn kỹ thật đáng yêu

Cánh mỏng hơn cả lụa

Bay không một tiếng kêu

Máy bay này mình xanh

Máy bay kia mình đỏ

Bay thấp rồi bay cao

Sân bay: Một lá lúa.

TUẦN 3:

TRUYỆN: HAI ANH EM

Ngày xưa có hai anh em nhà kia, cha mẹ chết sớm hai anh em ở với nhau. Người anh thì chăm chỉ làm lụng còn người em thì chỉ chơi bời lêu lổng, suốt ngày chẳng mó tay vào việc gì. Một hôm người anh bảo em:

- Em à cha mẹ chết đi cũng để cho mình một ít của cải nhưng chúng mình không chịu làm thì chẳng bao lâu nữa chúng mình cũng sẽ đói khổ thôi. Vì vậy ngày mai chúng mình phải đi mỗi người một nơi để kiếm việc làm ăn. Lúc nào đời sống khá giả chúng mình lại quay về gặp nhau e nhé!

Người em vâng lời.

Sáng hôm sau hai anh em chia tay nhau, mỗi người đi một ngả. Người anh vừa ra khỏi làng thì gặp một cánh đồng lúa đang chín rộ. Từng tốp thợ đang hối hả gặt, người anh bèn xuống đồng gặp giúp. Anh gặt rất nhanh, gặt đến đâu sạch đến đó, những người thợ gặt hài lòng. Gặt xong họ biểu anh mấy gùi lúa. Anh cảm ơn những người thợ gặt rồi đem lúa đi đổi lấy gạo làm lương ăn đường. Anh lại tiếp tục đi, đi một quãng anh gặp một ruộng bông. Những quả bông chín trắng xóa khắp cả cánh đồng. Nhiều người đang mài miết hái bông. Trời nắng gắt người nào người nấy mặt mũi đỏ gay, mồ hôi nhễ nhại, thấy thế anh bèn xuống hái giúp. Anh hái cũng rất nhanh không sót quả nào. Những người hái bông nhìn anh cười vui vẻ. Hái xong họ tặng anh một ít bông. Anh cảm ơn rồi đem bông đổi lấy vải may quần áo mặc rồi lại lên đường. Đi một quãng nữa, anh gặp một cụ già tóc trắng như cước, da đỏ như quả bồ quân. Thấy anh cụ già nói:

- Ta có một cây bí ngô rất quý sắp bị chết khát. Ta muốn nhờ con cho nó uống nước để cứu sống nó.

Người anh nhận lời rồi tìm đến ruộng bí ngô. Quả nhiên anh thấy một cây bí ngô héo rũ trên mặt ruộng. Cách đây có một đôi thùng của ai để sẵn. Anh vội vàng cầm đôi thùng để đi gánh nước. Đường ra suối rất xa, lại gồ ghề khúc khuỷu. Nhưng anh vẫn chịu khó xách hết thùng này đến thùng khác để lấy nước tưới cho cây bí ngô. Ròng rã 3 tháng trời, cây bí ngô dần dần tươi trở lại, rồi ra hoa kết quả. Những quả bí ngô lớn rất nhanh, chỉ có mấy ngày mà quả đã to bằng chiếc thúng cái. Một hôm, anh đang xách nước tưới thì cụ già đến. Cụ nói với anh:

- Con đã khó nhọc để tưới cho cây bí ngô của lão khỏi chết khát. Để trả ơn con lão tặng cho con quả bí ngô to nhất đấy!

Người anh tạ ơn cụ già rồi cúi xuống hái bí. Lúc nhìn lên thì cụ già đã biến mất. Ngạc nhiên quá, anh lấy dao ra bổ quả bí ngô ra xem thử, thì thấy trong ruột bí ngô toàn vàng là vàng, những thoi vàng lấp lánh rất đẹp. Biết là tiên đã thưởng công cho mình, người anh bèn thu nhặt số vàng rồi quay về.

Còn người em, từ lúc ra đi cũng gặp một đồng lúa chín rộ. Những người thợ cũng nhờ người em gặt giúp. Nhưng người em đáp:

- Gặt lúa phải cúi đau lưng lắm.

Anh ta nói thế rồi bỏ đi. Những người thợ gặt nhìn theo anh ta mắng:

- Rõ là đồ lười biếng.

Đi qua một quãng, người em cũng gặp một cánh đồng bông. Những quả bông chín quá nõ tung rơi cả xuống mặt đất. Những người hái bông cũng nhờ người em hái giúp. Nhưng người em đáp:

- Hái bông cũng đau tay chết. Tôi chịu thôi.

Rồi anh ta bỏ đi. Đi được một quãng nữa gặp cụ già, cụ già cũng nhờ người em tưới cho cây bí ngô. Người em từ chối. Cụ già mắng:

- Rõ đồ lười biếng.

Anh ta chẳng chịu làm gì nên không ai cho lúa, không ai cho bông. Vì thế không có gạo ăn, không có vải mặc. Đói khát, rách rưới phải đến gặp cụ già xin một quả bí ngô cho ăn tạm. Cụ già cho người em một quả bí ngô xấu xí. Bỏ ra trong ruột chỉ toàn đất là đất. Xấu hổ người em không dám quay về gặp anh nữa.

Chờ mãi không thấy em về, người anh bèn đi tìm thì thấy người em nằm lả ra cạnh một ruộng bí ngô vì đói quá. Người anh đưa em về lấy cơm cho em ăn, lấy nước cho em uống, lấy áo cho em mặc. Được ăn uống người em dần dần tỉnh táo trở lại. Rồi kể cho anh nghe chuyện mình không chịu gặp lúa, không chịu hái bông, và không cho bí ngô uống nước.

Nghe xong người anh bảo:

- Tại e lười biếng không chịu làm việc nên suýt bị chết đói đấy! Nếu em chịu khó làm lụng thì em cũng sẽ sung sướng như mọi người thôi.

Nghe anh nói người em thật sự hối hận. Từ đấy người em rất chăm chỉ lao động. Hai anh em sống rất sung sướng.

THƠ: CHIẾC CẦU MỚI

Trên dòng sông trắng
Cầu mới dựng lên
Nhân dân đi bên
Tàu xe chạy giữa
Tu tux e lửa
Xình xịch qua cầu
Khách ngồi trên tàu
Đoàn người đi bộ
Cùng cười hớn hở
Nhìn chiếc cầu dài
Tám tắc khen tài
Công nhân xây dựng. Minh đỏ như lửa

TUẦN 4:

THƠ: CÔ DẠY

Mẹ! Mẹ ơi cô dạy

Bài phương tiện giao thông

Máy bay – bay đường không

Ô tô chạy đường bộ

Tàu thuyền, cano đó

Chạy đường thủy mẹ ơi

Con nhớ lời cô rồi

Khi đi trên đường bộ

Nhớ đi trên vỉa hè

Khi ngồi trên tàu xe

Không thò đầu cửa sổ

Đến ngã tư đường phố

Đèn đỏ con phải dừng

Đèn vàng con chuẩn bị

Đèn xanh con mới đi

Lời cô dạy con ghi

Không bao giờ quên được

TRUYỆN: QUA ĐƯỜNG

Vào một buổi sáng mùa xuân ấm áp, hai chị em Thỏ Nâu và Thỏ Trắng xin phép mẹ ra phố chơi. Mẹ đồng ý và dặn: “Các con đi đường cẩn thận nhé!”. Hai chị em vâng dạ rồi nhảy chân sáo ra khỏi nhà.

Ra đường, được ngắm trời ngắm đất và hít thở không khí trong lành, hai chị em Thỏ nói cười ríu rít. Thỏ Nâu bảo em:

- Em xem kìa, trên cành cây có một con chim xinh đang nhảy nhót bắt sâu đấy!

Thỏ Trắng nói:

- Chị ơi, bên kia đường có vườn hoa đẹp quá, chị em mình sang xem đi!

Thỏ Trắng kéo chị Thỏ Nâu chạy ào sang đường, chẳng chú ý gì cả.

Bỗng, kít, kít... tiếng một loại xe phanh gấp nghe rộn cả người. Hai chị em nhìn lên, một đoàn xe dừng hết cả lại.

Bác Gấu lái xe tải thò đầu ra khỏi xe nói to:

- Hai cháu kia, tín hiệu đèn đỏ đang bật mà lại dám chạy sang đường à?

Đúng lúc ấy, chú Thỏ Xám là cảnh sát giao thông đi tới, dắt cả hai chị em quay lại vỉa hè. Chú ôn tồn giải thích:

- Các cháu có nhìn thấy tín hiệu đèn đỏ kia không? Khi nào đèn đỏ tắt, đèn xanh bật lên các cháu mới được qua đường. Lần sau, hai cháu phải chú ý nhé!

Hai chị em Thỏ Nâu và Thỏ Trắng nhìn nhau. Thỏ Nâu nói:

- Chúng cháu xin lỗi chú, lần sau sang đường, chúng cháu nhớ nhìn tín hiệu đèn màu ạ!

Chú cảnh sát giao thông Thỏ Xám còn dặn tiếp:

- Các cháu còn bé nên khi qua đường phải có người lớn dắt, nếu không rất dễ xảy ra tai nạn đấy!

Từ hôm đó, hai chị em Thỏ luôn nhớ những lời dặn của chú Thỏ Xám: “Đèn đỏ phải dừng lại, đèn xanh mới được đi, khi qua đường phải có người lớn dắt”.

TUẦN 3: BÀI HÁT”CHÚ BỘ ĐỘI”

Vai chú mang súng mũ cài ngôi sao đẹp xinh.

Đi trong hàng ngũ chú hành quân trông thật nhanh.

Chú bộ đội chúng cháu yêu chú lắm.

Súng chắc trong tay chú canh giữ cho hòa bình.

Canh giữ biên giới giữ trời xanh của ta.

Canh nơi biển cả giữ đảo xa nơi tiền tiêu.

Chú bộ đội chúng cháu yêu chú lắm.

Nhớ chú bao nhiêu cháu ca múa cho thật nhiều.

TUẦN 4:

Bài hát: Anh Phi Công Ơi

Anh phi công ơi anh bay trên trời
Anh nghiêng đôi cánh bóng như gương soi
Anh Vòng anh liệng bay trên xa vời
Anh Vòng anh liệng giữ yên bầu trời
Em thích bầu trời anh đang bay đó
Tối có ông trăng khi mờ khi tỏ
Mưa có cầu vồng ánh xanh ánh đỏ
Em thích bầu trời anh phi công ơi
Mai đây em lớn em làm phi công
Bay cao hơn nữa anh ơi biết không
Em thích bầu trời anh phi công ơi
em thích bầu trời anh phi công ơi

